

4. Взаємодія ПФР з приватним сектором для підвищення якості та кількості податкових звітів, що є ключовим для цілей аналізу, можна покращити за допомогою:

- навчальні курси, організовані компетентними органами для суб'єктів;

- ПФР повинна регулярно надавати ефективний зворотний зв'язок (включаючи показники червоного прапора) та типології регульованому приватному сектору;

- сприяння поінформованості у фінансових установах про використання міжнародних грошових переказів внаслідок серйозних податкових злочинів;

- формування довіри до, наприклад, податкових консультантів, аудиторів, бухгалтерів тощо, які мають доступ до особливо відповідної інформації з податкових питань;

- сприяння угодам про державно-приватну співпрацю.

- тісна співпраця з навчальними закладами для отримання кращих знань щодо податкової злочинності та пошуку нових шляхів для розширення можливостей боротьби з нею.

Використання міжнародного досвіду в протидії відмиванні коштів сприяє зменшенню допущення правопорушень в окремих державах, які прислухаються та дотримуються загальноприйнятих міжнародних рекомендацій.

Список використаних джерел

1. Improving co-operation between Tax Authorities and Anti-Corruption Authorities in Combating Tax Crime and Corruption, OECD and The World Bank, 2018

2. Money Laundering of Serious Tax Crimes, Enhancing Financial Intelligence Units' Detection Capacities and Fostering Information Exchange, Public Bulletin, July 2020.

Пугач Вікторія Геннадіївна,

доцент кафедри менеджменту освіти

та права Центрального інституту

післядипломної освіти ДЗВО «Університет

менеджменту освіти», кандидат політичних

наук, доцент

АНТИКОРУПЦІЙНА ОСВІТА В СИСТЕМІ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ

Свого часу пакистанський лідер, батько-нації Мухаммед Алі Джинна наголосив, що «освіта – це питання життя і смерті нашої держави». Враховуючи той факт, що корупція знаходиться в переліку поточних та прогнозованих загроз національній безпеці та національним інтересам України [1] є підстави припустити, що антикорупційна освіта – це питання життя і смерті української державності.

За останні роки в Україні створена потужна антикорупційна нормативно-правова база, функціонують новостворені антикорупційні органи, сформувалася онтологія та методологія теоретичних досліджень корупції. Тим не менш, не можна не бачити того беззаперечного факту, що корупція все ще залишається образом життя нашого суспільства. Так, за даними дослідження стану корупції в Україні, презентованими Антикорупційною ініціативою ЄС в Україні разом з Агентством з питань запобігання корупції, 69 % опитаних українців вважають корупцію однією з найважливіших проблем у державі – після війни на Сході (72,7 %). Не менш вражаючі дані цього дослідження засвідчили, що майже третина опитаних визнають «абсолютну необізнаність» про результати діяльності антикорупційних органів, натомість лише близько 11 % достатньо обізнані [2]. Ці дані, на нашу думку, свідчать про те, що в нашій державі приділяється недостатня увага такому вкрай важливому засобу профілактики корупційної поведінки як антикорупційна освіта. Відсутність належних знань, навичок, вмінь у сфері запобігання та протидії корупції обертається безпорадністю одних громадян, які стикаються з корупційними правопорушеннями і, відповідно, безкарністю інших, які їх вчиняють. Крім цього, несформованість у переважній більшості населення антикорупційних компетентностей є сприятливим ґрунтом для культивування та зміцнення міфу про те, що корупція є атрибутом української ментальності, негативний ефект якого на суспільну свідомість проявляється у «легітимізації фатальності». В результаті, як цілком слушно зауважує О. Оболонський, відбувається деморалізація людей, придушується потенціал ініціативності, бажання прагнути змін на краще [3, с. 101]. Тож, можна цілком погодитися, зокрема, Я. Томбінським в тій частині, де він говорить про те, що «корупція – це не лише вкрадені гроші» однак, дозволимо собі заперечити, що це «прояв ментальної хвороби» [4]. Цілком ймовірно, що корупція є невід’ємною рисою ментальності окремих осіб, втім екстраполювати її на українську ментальність загалом несправедливо. На наш погляд, досить високий рівень толерантності до корупції в сучасному українському суспільстві варто обговорювати у зв’язку з браком відповідних знань та виховання, недосконалістю, якщо не відсутністю, національної антикорупційної освітньої системи в цілому. В результаті до зони найбільшого корупційного ризику потрапляє свідомість пересічного громадянина. У цьому зв’язку варто підкреслити безсумнівний позитивний момент Антикорупційної стратегії на 2020–2024 рр., а саме те, що не залишився без уваги конструктивний потенціал антикорупційної освіти. Цілком обґрунтовано передбачається, що загальний рівень толерування корупції в Україні знизиться завдяки інтеграції антикорупційної тематики до змісту освіти всіх рівнів освіти; створенню сприятливих умов для підвищення кваліфікації педагогічних працівників та осіб, які працюють з населенням, зокрема з питань формування у здобувачів освіти ставлення нетерпимості до корупції у всіх її проявах; активному та системному проведенню

інформаційно-просвітницьких заходів, спрямованих на формування ціннісних життєвих орієнтирів, не сумісних з участю у корупційних практиках (добросесність, порядність, етичність, об'єднання зусиль заради спільних антикорупційних цілей тощо); донесенню до суспільства інформації про негативні наслідки вчинення корупційних і пов'язаних з корупцією правопорушень (для суспільства та держави, а також для осіб, які вчинили такі правопорушення); 2) рівень обізнаності громадян, які усвідомлюють важливість стандартів добросесної та етичної поведінки публічних службовців, підвищився завдяки активному та системному проведенню інформаційно-просвітницьких і навчально-методичних заходів, інтегрованих у формальну та неформальну освіту [5]. Водночас слід наголосити, що боротьба з корупцією не повинна перетворитися на PR-кампанію. Успішною Антикорупційна стратегія може бути за умови її наукової обґрунтованості, комплексності та наявності політичної волі.

Список використаних джерел

1. Стратегія національної безпеки України : Затверджено Указом Президента України від 14 вересня 2020 р. № 392/2020. URL: <https://www.president.gov.ua/documents/3922020-35037>.
2. Скільки корупції в Україні: EUACI та НАЗК презентували масштабне дослідження. URL: <https://ti-ukraine.org/news/skilky-koruptsiyi-v-ukrayini-euaci-ta-nazk-prezentuvaly-masshtabne-doslidzhennya>.
3. Оболонский А.В. Этика публичной сферы и реалии политической жизни. Москва : Мысль, 2016. 448 с.
4. Навіщо Європі Україна? Інтерв'ю з Головою Представництва ЄС в Україні. URL: <https://hromadske.ua/posts/koruptsiia-tse-proiav-mentalnoi-khvoroby-ostannie-interviu-posla-yes-v-ukraini-pered-vidizdom>.
5. Проект за результатами публічного обговорення Засади державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційна стратегія) на 2020–2024 роки. URL: <https://nazk.gov.ua/wp-content/uploads/2020/09/Antykoruptsiyna-strategiya-na-2020-2024-roky-za-rezultatamy-publichnyh-obgovoren-16.09.2020.pdf>.

Пустовіт Валерій Аркадійович,

старший науковий співробітник

Міжвідомчого науково-дослідного центру

з проблем боротьби з організованою

злочинністю при РНБО України

ПРОБЛЕМИ ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ В УКРАЇНІ

Стратегією національної безпеки України, затвердженою Указом Президента України від 14 вересня 2020 року № 392/2020, визначено, що з метою реалізації конституційних принципів індивідуальної юридичної відповідальності та невідворотності покарання держава буде, зокрема,